

[Birgith Mogensen]

som domstolene har fastsat, men med højere erstatningsbeløb.

Vi i CD ser dog et enkelt problem, nemlig risikoen for, at den administration, der er nødvendig til fastlæggelse af erstatningsbeløbenes størrelse, bliver uforholdsmæssig stor og bureaukratisk i en sådan grad, at de skadelidte kommer til at vente alt for længe på besked om erstatningsbeløbets størrelse.

Det kan ikke undgås, at man kommer til at tænke på sikringsstyrelsens administration af reglerne for invalidepension m.v., og vi skal blot henstille, at administrationen opbygges på en sådan måde, at skadelidte kan få en hurtig og klar afgørelse af erstatningens størrelse. Det kan selvfølgelig mane til eftertanke, i hvert fald hos CD, at lovforslaget opererer med erstatningsstørrelser sat i forhold til årslønnen, men med en hel del dispensationsmuligheder, der ikke kan undgå at medføre forøget administration.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet ser positivt på lovforslagets hovedformål, der er at sikre, at der i tilfælde af personskade eller tab af forsørger fastsættes en rimelig erstatning. Om det så er de rigtige satser, justitsministeren har fundet frem til i dette lovforslag, vil det videre udvalgsarbejde sikkert nærmere belyse.

Som det er sagt af andre ordførere, er der mange tekniske detaljer i forslaget, og derfor er der tale om et forslag, der egner sig bedst til udvalgsbehandling.

Fremskridtspartiet ser som sagt positivt på lovforslagets hovedformål.

Lenger (VS):

Vi synes i VS, at det ville have været meget naturligt, om man havde knyttet dette lovforslag sammen med nogle af de beslutninger, som kom ud af de diskussioner, der var for snart et års tid siden i folketinget om statens erstatning til volds ofre, men det er ikke sket, og det må vi jo så tage til efterretning.

Vi finder det positivt, at der indføres faste regler for erstatningsansvar ved personskade, hvilket forslaget her går ud på; det er jo altid noget. Vi finder det også positivt, at der hermed sker en generel forhøjelse af erstatningerne, og at der indføres en vis ensartethed,

men desværre også kun en vis ensartethed, i bedømmelsen.

Det er naturligvis altid ubehageligt at skulle sætte en pris på et menneske, for de fleste har det vel sådan, at mennesker er uvurderlige, men i forhold til erstatningsregler må der naturligvis sættes en pris, hvis der overhovedet skal kunne komme en udbetaling. Vi er imidlertid meget betænkelige ved, at et af lovforslagets overordnede principper er, at der sættes forskellige priser på forskellige mennesker. Nok kan disse priser begrundes i en retspraksis, der tager udgangspunkt i et faktisk tab, men vi er utilbøjelige til at acceptere, at det også skal fastslås i en ny lov, at det faktiske tab er mindre, hvis der forvoldes skade på erhvervsleven hos en lavtlønnet eller hos et ældre menneske.

Lovforslaget bygger på det udgangspunkt, som nok er almindeligt i vores samfund, at forskellige mennesker har en forskellig værdi, men vi kan ikke desto mindre ikke acceptere en sådan forskellig prisfastsættelse, som for resten også må gøre sagsbehandlingen mere langvarig. Vores betænkelighed gælder nedsættelsen af erstatning for tabt arbejdsevne for ældre over 55 år og i endnu højere grad nedsættelsen for varig men for ældre over 59 år, som om det varige ikke er så varigt endda. Derfor vil vi foretrække, at der kommer en langt større ensartethed i fastsættelsen af erstatningerne, end der er lagt op til i dette lovforslag.

Vi deltager meget gerne i det videre arbejde med lovforslaget, fordi vi mener, det er nødvendigt, at der sker en række forbedringer på dette område, og selv om vi altså er meget betænkelige ved et par af de mere gennemgående principper i lovforslaget, er vi positive over for, at der nu kommer en lovgivning på området her.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan helt tilslutte sig det foreliggende forslag. Jeg skal heller ikke gå i detaljer og remse alt det op, som vi har hørt, men ganske kort præcisere, at kristeligt folkeparti finder dette forslag uhyre vigtigt.

Man kan diskutere, om der skal være forskel i erstatninger, men når man yder en erstatning, må det vel ses ud fra det princip, at det at miste en i familien eller det, at man kommer til skade, måske som ung eller sene-